

докладно про унію, так він сейчас перестав ним бути а пристає до того, котре є дійсно наше питома українське, рідне. — Православна Церква.

Українці греко-католики! Пробудіться із довголітнього мрачного сну, протріть свої заспані очі і подивіться, кому ви служите, чи собі чи ворогові. Тому я кличу до вас, як ширій Українець: Відорвіть від спокуси ворога Риму а зєднайтеся в одну сильну громаду при чисто народній українській православній церкві, котра вірно служить своєму народові, — бо лише народна церква зможе згуртувати і визволити нас з неволі і тоді рідною стежкою зможе вона вести свій народ і зможе промовляти до самого серця, навчаючи як учених так і невчених, як старих так і діточок.

С. В. Друль.

Хто Деморалізує Нарід.

(Сенді Лейк, Ман.)

„Сенді Лейк — осередок большевизму.“ Так було сказано на царославнім кацапським соборі, який відбувся 17 липня 6. р. в Вінніпегу. Та якщо це правда, що між Українцями в Сенді Лейк шириться большевизм, то треба додати, що тут є ще інша зараза крім большевизму, а се кацапство та як одно, так і друге походить з одного і того самого жерела. Тому, що свого часу були, записи в „Українським Голосі“ щодо відношення царославних батюшек до українства, буде цікаво почути, якто один царославний батюшка о. Білич пробував „надути“ нас Українців тут на Сенді Лейк. А почав він з того, що виголошував дуже „патрістичні“ проповіді в російсько-царославній церкві, та заявив хоч правда, через зуби, що він не Росіянин та що більше по російськи правити не буде, бо не вміє, а одного дня то проголосив себе таки Українцем. На нас, Українців зробило се велике враження, бо уважали що віднайшли „загублену вісцю“, але було і пару „Савлів“, які не хотіли повірити в так скорий переверт. Пішли отже два Савли до о. Білича, щоб переконалися о його відношенню до української справи та української православної церкви. Делегатів о. Білич прийняв дуже ввічливо, певно радіючи в душі, що вже піймав „рибу“. Коли делегати сіли та розглянулися по хаті, то один з них зачав говорити, за чим вони прийшли, але о. Білич не дав йому прийти до слова й сказав: „Не говоріть, я знаю, чого ви прийшли, я той сам що і ви. Моя місія розлізатися і говорити про ню значилоб те саме, що вилами по воді писати“. По таких словах, заяснили сечця двох делегатів і із Савлів робляться Павли. Зачалась даліше розговірка на різкі теми, а найбільше таки на тему церковну. Між іншим о. Білич заявив, що він був рукополаганий Шептицьким на гр. кат. священника, та що покинув ту церкву, бо вона це гірша від теперішньої російської. Та нам маловажним було, чим він колись був. Нас інтересувало, чим він тепер є та до чого стремить.

Щодо книжок, то в о. Білича були деякі книжки церковні як також ноти „Інтернаціоналу“. Але не можна було добачити на столі ані української часописи ані книжки. Я звер-

нув увагу на ноти „Інтернаціоналу“, а що в хаті була і скрипка і гітара то я попросив о. Білича, щоб заправ, що і о. Білич зробив. Воже пізно вночі нас двох вийшли з хати о. Білича. По дорозі ми повторювали слова о. Білича, якто він гарно описав російську місію, та вже наперед тишилися, якто о. Білич стане в ряди української православної церкви. Але одно важне питання нам на сунулось, а імено: чи Українська Православна Місія схоче прийняти о. Білича в ряди своїх священиків? Зіставалось одно: повідомити українську місію про стремління о. Білича і ми постановили зробити се як найскорше. Коли отже був о. Савчук в околиці Мензі, то один з прихильників Укр. Прав. Церкви поїхав на Богослуження й там обвістив о. Савчука „віднайдену вісцю“. Але як ми здивувались, коли довідались, що укр. прав. місія знає сю „овечку“ богато ліпше, як ми, бо сказали нам: „Уважайте, бо се чоловік дуже хитрий, несталого характеру. За місяць він може грати на іншу дудку“. Коли ся „овечка“ довідалась, що ми ходили до укр. прав. місії розвідати про неї а знаючи себе ліпше чим ми її знали, вона мабуть доміркувалася, що через її минувшину навіть мови не може бути про прийняття до укр. прав. місії, тож зачала на проповідях кричати, що ніякої другої православної церкви на світі нема, лише одна соборна „русська православна-кафоліческа церква“. Також були часи, що і гр. кат. церков похвалявав (на котру попередню дуже неприличними словами накидався, називаючи її священиків римськими агентами, кровопійцями, тиранами, запродавцями і т. д.). о. Білич зачав був робити будьто народну роботу, навіть записався в члени У. Н. Дому і був вибраний головою товариства, але не довго, бо може й місяця не було, як зачав кричати, „що товариш значить те саме, що товариша“ й закидав, що нібито У. Н. Дім большевицький; бо явля бачите, щоб його не звати большевиком за те, що в нього в хаті співаник з нотами „Інтернаціоналу“: як злодій втікає та кричить „давайте злодія“. Було сказано на кацапським соборі, що між Українцями на Сенді Лейк шириться большевизм, але не сказано було поміж якими Українцями. Большевизм шириться поміж звинародженими або русофілами, котрих тут при У. Н. Домі дуже мало, або і зовсім нема. Отже нехай читачі осудять, хто є такий чоловік, що вперед назве себе Українцем, потім се відкине і співає пісні Інтернаціоналу, а опісля їде на собор і там робить доноси сам на себе.

„А тебе запнали, мій друже єдиний Мій брате любий! Не за Україну А за її ката довелось пролити Кров добру, не чорну. Довелось

[запити 3 московської чаши московську отруту!!] (Кавказ“ Т. III) Ю. Чайковський.

Що Нам Пишуть.

(Вілтон, Н. Дак.)

Впр. Отче Редактор!

Ч. 3 Православного Вісника. Орган Української Автокефальної Православної Церкви в Канаді, я одержав, за котре ширю подяку складаю. По перечитанню сего хвального часопису від початку до кінця, прослідив я, що ся навароджена ди-

тина, котра лише пустилась на Божий світ, дуже красно промовляє до наших братів та сестер, говорить нам істину правду про життя наших дідів-прадідів, про нашу рідну прадіду Укр. Авт. Прав. Церкву, про істновання наших братів переселенців в Канаді та історію їх церкви, котру лише Впр. Отче С. В. Савчук, та много інших дуже наукових та пожиточних статей.

Тому прошу мені надіслати і друге число Прав. Вісника, щоб міг прочитати початок повісті „Де любов там і Бог“ — і „Як повстала Укр. Прав. Церква в Канаді“. Вірю, що дещо більше в них цікавого знаходиться.

З Прав. Вісника плыве одорова пожива, не лиш для нас православних, але для загалу всіх наших братів Українців без різниці віросповідання, і тому він повинен чимскорше розширятись по всіх усядах. Слово правди повинно йти від хати до хати, з рук до рук, щоб раз ми зрозуміли, хто ми, чії сини та ким зашто закуті? — Бож ми ніколи не станемо вільним народом, як не возьмем ся самі за діло добувати волю для нашої неньки, бідної, обдертої та відкуреної власними діточками, виродками України!

Я желаю з глубини душі моєї як найкращого успіху тій молодій дитині, щоб кожний Українець мав її в своїй хаті, щоб вона розрослась в могучу силу, з котрої має прийти користь до повного воскресення нашої Неньки України! — А ти, Всевишній Господи, благослови труди сих борців за волю нашого народу, сих робітників у виноградниці Твоїй, котрі не мало праці та зневаги поносять за правду слів Твоїх, таки від самих своїх братів, котрі ходять ще до нині в чужому ярмі та не знають Тебе та Твоїх заповідей, лиш вірять блудним „допмам“, котрі Ти не установляв, а гордий Рим, котру то тордість Ти ненавидиш! Ти бридишся нею! Ти найкращий дав примір локори, коли умилав ноги своїм ученикам. Але молю Тебе, дай їм розум, щоб пізнали правду Твою, та вернули на лоно своєї рідної прадіди віри. — Віри не у божків земських, котрі робляться такими, та уважають себе звершками над народом, а у Тебе істинного Бога! — Прости їм провини, бо як Ти сам сказав, вони темні, не знають, що роблять. — Тут залучаю пренумерату одного доллара на 12 чисел і маленьку лепту на фонд „Православного Вісника“ одного доллара.

Дай Боже, щоб Ваша праця видала як найкращі овочі для нашого народу.

Останюсь все широкочливий Вам Ваш брат во Христовій винопраджі.

В. Йосиф Желехівський.

Сідар Дейл, Онт. Впов. Ред. Прав. Вісника!

Маю честь подякувати Вам за надісланий „Православний Вісник“, котрий показує нам правду, яка єдина може освободити нас. Наш український загал повинен підтримати наш рідний світільник правди, який повинен знаходитися в кожній укр. хаті і в кожнім укр. товаристві. Коли будемо „Прав. Вісник“ читати, то пізнаємо, хто наш ворог а хто приятель, пізнаємо, що українська прав. церква се наша рідна церква, котру наші претри обочаляли перед ворогами, котрі хотіли перетягнути нас до чужого нам Риму... Почувімся браття Українці, яких „Князів“ церковних має преко-католицька церква; таких які хотять перевести нас греко кат. на римо-католиків, бо так Рим каже. Ми вже раз повинні пізнати, що для нас чуже і покинути тих лицемірів, які накидаються на дороги нам інституції та засуджують наш дорогий часопис „Укр. Голос“ на смерть... Горнімся усі до нашої правдивої укр. православної церкви, бо в ній ми маємо вірних і широкочливих священиків, які навчили нас правди Божої і любові до свого рідного.

Православний Календар Рік 1924.

(Після нового стилю) ГРУДЕНЬ

- 1 П. Муч. Плятона
- 2 В. Авдія
- 3 С. Григорі, Анаст.
- 4 Ч. Введення в хр. Пр. Бог.
- 5 П. Филимона
- 6 С. Амфілокія
- 7 Н. 25. по С. Катерини
- 8 П. Климента, Петра
- 9 В. Вмч. Якова
- 10 С. Якова перс.
- 11 Ч. Прм. Стефана
- 12 П. Парамона
- 13 С. Ап. Андрея
- 14 Н. 26. по С. Наума, Філар.
- 15 П. Авакума, Івана
- 16 В. Софонія
- 17 С. Вмч. Варвари
- 18 Ч. Сави богонос.
- 19 П. Николая Чудотв.
- 20 С. Свм. Амвросія
- 21 Н. 27. по С. Патапія
- 22 П. Зачат. св. Анни
- 23 В. Мизи, Ермогена
- 24 С. Даниїла стовп.
- 25 Ч. Спирідіона еп.
- 26 П. Евстратія, Євгенія
- 27 С. Тирса
- 28 Н. Прасотів. Єлестерія
- 29 П. Аггея, Теофанія
- 30 В. Прор. Даниїла
- 31 С. Мч. Севастіяна

ПЛАН ОРГАНІЗАЦІЇ ЕВАНГЕЛЬСЬКОЇ ТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ПОЛЬЩІ.

Польський уряд виробив план організації євангельської і православної церкви в межах польської республіки. Дотично євангельської церкви, сей план полягає на централізації дотеперішніх ділянок. Шож до православної церкви, істнує проект утворення теологічного факультету при варшавському університеті, та має повстати спеціальний відділ при міністерстві, як інстанція для справ православної церкви.

РОЗМОВА.

(Правдиве).

Уніят: Українська Православна Церква недобра. Православний Українець: А то чому?

Уніят: Бо так! Навіть ваш священник хвалить греко-католицьку церкву.

Прав. Українець: Чи справді хвалить? А то як?

Уніят: А во, як би греко-католицька церква була не добра, то ваш священник накидався на нашого священника так, як наш надикається що не ділі на вашого, а то ваш ще ані словом не накинується на нашого, хоч є за що накидатися. Чому се так?

Прав. Українець: Тому, що наш священник поступає після науки Христа, який молився за своїх гонителів словами: „Отче прости їм, бо вони не знають, що роблять“.

Уніят почухався в голову і не сказав більше ні слова.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ПРАВ. ВІСНИКА“.

зложили на руки п. І. Касюка в Брендоні, слідує:

Струтинський	1.00
Н. Н.	.50
Разом	\$1.50
Шире Спасибі	„Адм. П. В.“

ЦЕРКОВНІ РІЧІ, РИЗИ І КНИЖКИ.

Через редакцію „ПРАВОСЛАВНОГО ВІСНИКА“ можна замовляти всі церковні річі, як фелони, чаши, кадила, свічники, хрести та церковні книжки. Пишіть на адресу:

THE ORTHODOX HERALD,

379 PARR STR.,

WINNIPEG, MAN.